

Jarosław Zieliński, Sekretarz Stanu Ministerstwo Spraw
Wewnętrznych i Administracji 02-591 Warszawa ul.
Stefana Batorego 5

Warszawa, 2018-10-10

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
KANCELARIA SEJMU

BMP-0713-1-171/2018(16)

Odpowiedź na interpelację nr 25629

Odpowiedź na interpelację numer 25629 Posła na Sejm RP Pana Grzegorza Furgo w sprawie nadużywania władzy przez funkcjonariuszy Policji, na przykładzie pobicia mężczyzny na komisariacie w Rykach

W załączeniu uprzejmie przekazuję odpowiedź na interpelację numer 25629 Posła na Sejm RP Pana Grzegorza Furgo w sprawie nadużywania władzy przez funkcjonariuszy Policji, na przykładzie pobicia mężczyzny na komisariacie w Rykach.

Załączniki:

1. INTERPELACJA.DOCX

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu Data złożenia podpisu:

2018-10-23T10:03:51Z

Podpis elektroniczny

Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację numer 25629 Posła na Sejm RP Pana Grzegorza Furgo w sprawie *nadużywania władzy przez funkcjonariuszy Policji, na przykładzie pobicia mężczyzny na komisariacie w Rykach*, na podstawie informacji przekazanych przez Komendanta Głównego Policji oraz Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

W dniu 22 sierpnia 2018 roku trzech policjantów wydziału kryminalnego Komendy Powiatowej Policji w Rykach (KPP) udało się do miejsca zamieszkania wymienionego przez Pana Posła mężczyzny celem dokonania przeszukania zajmowanych przez niego pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych oraz jego zatrzymania w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa kradzieży elementów nagrobnych oraz uszkodzenia pomnika poprzez wyrycie dwóch swastyk. Po wykonaniu przeszukania, w wyniku którego nie ujawniono przedmiotów pochodzących z przestępstwa, policjanci zatrzymali mężczyznę i przewieźli do siedziby KPP w Rykach. O zatrzymaniu został powiadomiony prokurator Prokuratury Rejonowej w Rykach. Mężczyzna pouczone o uprawnieniach zatrzymanego w postępowaniu karnym, w tym o prawie wniesienia do sądu zażalenia na zatrzymanie w terminie 7 dni od dnia zatrzymania, w którym domagać się można zbadania zasadności, legalności oraz prawidłowości zatrzymania, nie skorzystał z przysługującego mu prawa. Jak wynika z treści protokołu zatrzymania mężczyzna oświadczył, że leczy się na nadciśnienie i kręgosłup oraz, że nie posiada obrażeń.

Następnie zatrzymanemu przedstawiono zarzut o przestępstwo z art. 262 § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – *Kodeks karny* (Dz.U. z 2018 r. poz. 1600) i przesłuchano w charakterze podejrzanego. Zatrzymany odmówił składania wyjaśnień. Po zakończeniu czynności procesowych ww. osoba została umieszczona w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych w Rykach. Nastąpiło to po konsultacji z Prokuraturą Rejonową w Rykach, w trakcie której ustalono, że następnego dnia zatrzymany ma zostać doprowadzony do Prokuratury celem zastosowania środka zapobiegawczego w postaci dozoru policyjnego.

Tego samego dnia do KPP w Rykach przybył zespół ekspertów Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur Biura Rzecznika Praw Obywatelskich w celu przeprowadzenia niezapowiedzianej kontroli funkcjonowania pomieszczeń dla osób zatrzymanych. W trakcie wizytacji jeden z członków zespołu poprosił o umożliwienie widzenia z zatrzymanym i rozmowy z nim bez obecności innych osób. Po zakończeniu rozmowy i opuszczeniu pomieszczenia oświadczył, że zatrzymany „prosi o lekarza”, gdyż uskarża się na ból głowy i klatki piersiowej. Jak wynika

z dotychczas poczynionych ustaleń, przedstawiciel zespołu nie poinformował o podejrzeniu pobicia zatrzymanego, nie poinformował też o tym sam zatrzymany.

Wezwany na miejsce Zespół Pogotowia Ratunkowego przewiózł mężczyznę do Szpitala Powiatowego w Rykach. Z uwagi na objawy wskazujące na zawał serca i brak możliwości diagnostycznych w szpitalu w Rykach, został on przewieziony do Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Puławach, gdzie po wykonaniu badań została wydana karta informacyjna z zapisem: „Pacjent przywieziony ZRM i Policję z powodu pieczenia w KLP twierdzi, że przeżył zawał m. sercowego (...) leczony z powodu „częściowego zawału”. Innych dolegliwości nie zgłasza”. W trakcie jednej z konsultacji dokonano zapisu, że pacjent twierdzi, iż został pobity przez Policję rękoma. Miał uskarżać się na ból okolicy żuchwy, żeber oraz palca dłoni prawej. Z uwagi na brak podstaw do hospitalizacji pacjent został przekazany patrolowi Policji oczekującemu w szpitalu, który przetransportował zatrzymanego do KPP w Rykach. Na miejscu służba dyżurna zapoznała się z dokumentacją medyczną, z której nie wynikało, czy zatrzymany może przebywać w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych, dlatego został on przewieziony do Szpitala Wojskowego z Przychodnią w Dęblinie, gdzie po wykonaniu badań lekarskich, lekarz wydał zaświadczenie o braku przeciwwskazań do pobytu w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych.

W dniu 23 sierpnia 2018 roku zatrzymany został zwolniony z pomieszczenia dla osób zatrzymanych w Rykach i doprowadzony do Prokuratury Rejonowej w Rykach, gdzie prokurator po zapoznaniu się z aktami postępowania przedstawił zarzuty, przyjął od podejrzanego wyjaśnienia nie tylko w zakresie zarzucanych mu czynów, ale także jego pobicia w dniu 22 sierpnia 2018 roku w KPP w Rykach oraz wydał postanowienie o zastosowaniu wobec ww. osoby środka zapobiegawczego w postaci dozoru Policji oraz zakazie przebywania na cmentarzach położonych na terenie powiatu ryckiego. Następnie na miejsce zostali wezwani funkcjonariusze Wydziału Biura Spraw Wewnętrznych Policji (BSWP) w Lublinie. Zgodnie z poleceniem prokuratora mężczyzna został przewieziony do Zakładu Medycyny Sądowej w Lublinie celem przeprowadzenia badań lekarskich i wydania opinii na temat obrażeń. Postępowanie zostało przekazane do Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ, w związku z czym ustalenie przebiegu zdarzenia będzie przedmiotem prowadzonego przez Prokuraturę śledztwa. Ponadto Prokuratura Rejonowa Lublin-Północ zabezpieczyła zapis z monitoringu jako materiał dowodowy do sprawy sygn. akt PR 1 Ds. 2663.2018, który pozostaje w jej dyspozycji.

Zgodnie z art. 309 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – *Kodeks postępowania karnego* (Dz.U. z 2017 r. poz. 1904, z późn. zm.), śledztwo prowadzi się w sprawach o występki, gdy osobą podejrzaną jest m.in. funkcjonariusz Policji. W tego typu sprawach prokurator może powierzyć Policji dokonanie poszczególnych czynności śledztwa, jednakże zgodnie z art. 311 § 3 k.p.k. powierzenie nie może dotyczyć m.in. czynności związanych z przedstawieniem zarzutów. Z informacji przekazanych przez Komendę Wojewódzką Policji w Lublinie (KWP) wynika, że w postępowaniu z zawiadomienia ww. mężczyzny, do chwili obecnej nikomu nie postawiono zarzutów, postępowanie pozostaje w toku, a przyjęta przez Prokuraturę kwalifikacja prawna zdarzenia to art. 231 § 1 k.k.

Odnosząc się do pytania Pana Posła dotyczącego odpowiedzialności policjantów z komisariatu Policji w Rykach informuję, że zgodnie z obowiązującymi przepisami funkcjonariusze Policji za popełnione przewinienia w zależności od ich charakteru mogą ponieść odpowiedzialność dyscyplinarną lub/i odpowiedzialność karną.

W sprawie naruszenia nietykalności cielesnej ww. mężczyzny jest prowadzone postępowanie karne, wszczęte przez Prokuraturę Rejonową w Rykach, a następnie przekazane do dalszego prowadzenia Prokuraturze Rejonowej Lublin-Północ (sygn. akt PR 1 Ds. 2663/2018). Tym samym wszelkie informacje w sprawie będącej przedmiotem wymienionego postępowania przygotowawczego pozostają w dyspozycji Prokuratury.

Niezależnie od odpowiedzialności karnej jaką mogą ponieść policjanci, grozić im może również odpowiedzialność dyscyplinarna. Zgodnie z art. 134 ustawy o *Policji* policjant może zostać ukarany: naganą, zakazem opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania, ostrzeżeniem o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku, wyznaczeniem na niższe stanowisko służbowe, obniżeniem stopnia, wydaleniem ze służby.

W trakcie czynności wykonywanych przez prokuratora w dniu 23 sierpnia 2018 roku zatrzymany oświadczył, że został pobity przez policjanta, który przedstawił się jako zastępca komendanta. Komendant Powiatowy Policji w Rykach w czasie zaistnienia tego zdarzenia przebywał na urlopie wypoczynkowym, a jego funkcję sprawował I Zastępca Komendanta Powiatowego Policji w Rykach. Rozkazem personalnym Komendanta Wojewódzkiego Policji w Lublinie I Zastępca Komendanta Powiatowego w Rykach został z dniem 16 września 2018 roku odwołany ze stanowiska i przeniesiony do dyspozycji Komendanta, a następnie delegowany z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce Policji. Powodem odwołania było m.in. *niedopełnienie należytej staranności w zakresie nie tylko właściwego wykonania czynności w związku z mającą miejsce wizytacją KMPT, a wynikających z obowiązującej procedury, ale również w zakresie niezwłocznego informowania swoich bezpośrednich wyższych przełożonych o sytuacjach i zdarzeniach istotnych z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania jednostki, jak i bieżącego nadzoru służbowego.*

Ponadto w wyniku przeprowadzonych w KWP w Lublinie czynności wyjaśniających Komendant Wojewódzki Policji w Lublinie polecił wsząć postępowanie dyscyplinarne w stosunku do I Zastępcy Komendanta Powiatowego Policji w Rykach oraz trzech funkcjonariuszy z tej jednostki.

W zakresie pytania Pana Posła dotyczącego sposobu walki z przypadkami nadużywania władzy przez funkcjonariuszy Policji należy wskazać, że bezpośredni nadzór nad funkcjonariuszami sprawują ich przełożeni. To oni w pierwszej kolejności winni podejmować działania zmierzające do eliminacji ryzyka nadużycia przez nich władzy. Jednocześnie Komendant Główny Policji, jak również komendanci wojewódzcy (Stołeczny) Policji posiadają komórki kontrolne wzmacniające sprawowane przez nich funkcje nadzorcze. Dodatkowo, w zakresie ujawniania i ścigania zachowań funkcjonariuszy Policji niezgodnych z prawem, w tym dotyczących nadużycia władzy, zadania realizuje Biuro Spraw Wewnętrznych Policji. Działalność tych podmiotów spełnia jednocześnie funkcję prewencyjną i przyczynia się do minimalizacji ryzyka materializacji zdarzeń związanych z nadużyciem władzy przez funkcjonariuszy Policji.

Ustawą z dnia 9 listopada 2017 r. o *zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw* (Dz.U. z 2018 r. poz. 106) wzmocniono i skonkretyzowano instrumenty nadzorcze Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w stosunku do nadzorowanych służb porządku publicznego oraz ratownictwa i ochrony ludności. Powyższy nadzór realizowany jest

przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, który powierzone obowiązki wykonuje przy pomocy Biura Nadzoru Wewnętrznego. Z perspektywy uprawnień nadzorczych zmierzających do zapewnienia możliwie najwyższych standardów działania nadzorowanych służb niezwykle istotne są uprawnienia w zakresie ujawniania i monitorowania zachowań naruszających zasady etyki zawodowej oraz rozpoznawanie negatywnych zjawisk oraz zdarzeń w tych służbach.

Zadania Inspektora Nadzoru Wewnętrznego zostały określone w art. 11a ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. *o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych* (Dz.U. Nr 106, poz. 491, z późn. zm.). Wśród nich wymieniono między innymi ujawnianie i monitorowanie zachowań naruszających zasady etyki zawodowej funkcjonariuszy służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, analizowanie informacji dotyczących naruszeń prawa przez podmioty nadzorowane, a także rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie popełnianych przez funkcjonariuszy służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych.

Biuro Nadzoru Wewnętrznego podejmuje działania dotyczące realizacji wyżej wymienionych zadań ustawowych w wielu obszarach funkcjonowania podmiotów nadzorowanych. Podkreślenia jednak wymaga fakt, że Biuro nie zastępuje przełożonych, którzy powzięli informację o funkcjonariuszach dopuszczających się niewłaściwego zachowania, a przede wszystkim dokonuje analizy informacji dotyczących naruszeń prawa przez podmioty nadzorowane i oceny postępowania przełożonych funkcjonariuszy po fakcie ujawnienia przedmiotowych naruszeń prawa. Biuro prowadzi działania związane z rozpoznawaniem, zapobieganiem i wykrywaniem popełnianych przez funkcjonariuszy służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych. Biuro spełnia jednocześnie funkcję prewencyjną i ma przyczynić się do zmniejszenia ryzyka wystąpienia zdarzeń związanych między innymi z nadużyciem władzy przez funkcjonariuszy służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz wpływać na właściwą reakcję uprawnionych przełożonych na negatywne zjawiska.

Biuro Nadzoru Wewnętrznego monitoruje czynności służbowe podejmowane w tej sprawie przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Lublinie, Komendanta Powiatowego Policji w Rykach oraz Biuro Spraw Wewnętrznych Policji, w ramach przypisanych uprawnień.

Odnosząc się do przywołanego przez Pana Posła przypadku trzeba mieć na uwadze, że aktualnie toczy się śledztwo prokuratorskie, które ma udzielić odpowiedzi, czy doszło do nadużycia władzy przez funkcjonariuszy KPP w Rykach. Dlatego też wskazywanie funkcjonariuszy Policji, jako winnych nadużycia władzy przed zakończeniem przedmiotowego postępowania, w chwili obecnej należy uznać za przedwczesne. Kwestia winy funkcjonariuszy wymaga zweryfikowania oraz przedstawienia obiektywnych materiałów dowodowych.

Jednocześnie w Policji są wdrażane i stosowane rozwiązania mające na celu wyeliminowanie przypadków stosowania przemocy. Biuro Kontroli KGP oraz komórki pionu kontroli funkcjonujące na szczeblach komend wojewódzkich/stołecznej, komend miejskich/rejonowych/powiatowych oraz Centralnego Biura Śledczego Policji (CBŚP/BSWP) i szkół Policji, monitorują wydarzenia nadzwyczajne z udziałem funkcjonariuszy, w tym takiego rodzaju, gdzie zaistniało podejrzenie stosowania przez funkcjonariuszy Policji przemocy fizycznej lub psychicznej wobec osób. Przedmiotem monitorowania jest ustalenie, w wyniku czynności

wyjaśniających lub postępowań dyscyplinarnych oraz ewentualnych decyzji podejmowanych przez właściwe jednostki Prokuratury, a w dalszej konsekwencji przez sądy, czy doszło do stosowania przez policjantów przemocy oraz jakie ponieśli w związku z tym konsekwencje natury służbowej i karnej.

Na podstawie decyzji nr 85 Komendanta Głównego Policji z dnia 8 marca 2018 r. *w sprawie obowiązku przekazywania informacji o uzasadnionych przypuszczeniach popełnienia przestępstwa przez policjanta lub pracownika Policji oraz o niektórych zdarzeniach z ich udziałem* kierownicy jednostek organizacyjnych Policji, dyrektorzy biur lub kierownicy równorzędnych komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji są obowiązani przekazywać BSWP wszelkie informacje o uzasadnionym przypuszczeniu popełnienia przez policjanta lub pracownika Policji przestępstwa lub o zdarzeniu z udziałem policjanta lub pracownika (wg katalogu zdarzeń stanowiącego załącznik do ww. przepisów).

Zgodnie z zarządzeniem nr 30 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 grudnia 2013 r. *w sprawie funkcjonowania organizacji hierarchicznej w Policji* (Dz.Urz. KGP z 2013 r. poz. 99, z późn. zm.), policjant lub pracownik Policji posiadający informację o popełnieniu przez innego policjanta lub pracownika Policji przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego lub przestępstwa skarbowego, niezwłocznie przekazuje je bezpośrednio przełożonemu. Policjant lub pracownik, który uzyskał takie informacje może – pomijając drogę służbową – przekazać je wyższemu przełożonemu lub kierownikowi jednostki organizacyjnej będącemu organem Policji, albo innemu nadrzędnemu organowi Policji lub BSWP. Następnie wyższy przełożony lub organ Policji po otrzymaniu informacji niezwłocznie przekazuje je prokuratorowi w trybie art. 304 § 3 k.p.k. – jeżeli informacje dotyczą policjanta, bądź podejmuje czynności określone w art. 325a lub art. 304 § 3 k.p.k. – jeżeli informacje dotyczą pracownika Policji. O otrzymaniu informacji wyższy przełożony lub organ Policji niezwłocznie powiadamia również właściwą miejscowo komórkę organizacyjną BSWP.

Należy wskazać, że BSWP realizuje także różnego rodzaju działania prewencyjne i edukacyjne m.in. przeprowadza spotkania profilaktyczne oraz szkolenia dla kadry policyjnej (funkcjonariuszy i pracowników cywilnych), a także prowadzi działalność informacyjną skierowaną do obywateli. Dzięki temu każdy z policjantów ma świadomość, że w Policji nie można tolerować żadnych zachowań nieliczących z honorem, godnością i dobrym imieniem służby oraz, że podejrzenia o działania niezgodne z prawem będą przez właściwych przełożonych surowo sankcjonowane.

Od 2004 roku w Policji funkcjonują pełnomocnicy ds. ochrony praw człowieka, których praca jest skoncentrowana na proaktywnych działaniach na rzecz przestrzegania praw człowieka, zasady równego traktowania i zasad etyki zawodowej. Tworzą oni tzw. sieć policyjnych pełnomocników ds. ochrony praw człowieka, w skład której wchodzi: pełnomocnicy ds. ochrony praw człowieka ustanowieni przy komendantach wojewódzkich (Stołecznym) Policji oraz przy Komendancie Centralnego Biura Śledczego Policji i Komendancie Głównym Policji oraz nieetatowi pełnomocnicy ds. ochrony praw człowieka przy komendantach szkół policyjnych. W większości garnizonów i CBŚP wyznaczono nieetatowych liderów ds. ochrony praw człowieka w jednostkach podległych (komendach miejskich/powiatowych Policji).

W dniu 27 września 2016 roku Komendant Główny Policji zatwierdził „Model funkcjonowania policyjnych pełnomocników ds. ochrony praw człowieka, ustanowionych

przy komendantach wojewódzkich (Stołecznym) Policji oraz przy Komendancie Centralnego Biura Śledczego Policji". Stanowi on wystandaryzowany katalog zadań realizowanych na samodzielnych stanowiskach policyjnych pełnomocników ds. ochrony praw człowieka lub przez zespoły ds. ochrony praw człowieka w KWP/KSP/CBSŁP.

Dodatkowo, w tym samym roku wdrożono do realizacji dokument systematyzujący pracę Policji na rzecz ochrony praw człowieka, tj. „Główne kierunki działalności edukacyjno-informacyjnej w zakresie ochrony praw i wolności człowieka oraz strategii równych szans w Policji na lata 2016-2018". Realizowane zadania są skoncentrowane na doskonaleniu wewnętrznych oraz zewnętrznych działań edukacyjno-informacyjnych, mających wpływ na profesjonalizację wykonywanych przez Policję czynności w aspekcie przestrzegania praw i wolności człowieka, etyki zawodowej oraz równego traktowania. Podejmowane w tym obszarze działania edukacyjne mają na celu między innymi uświadamianie i uwrażliwianie policjantów i pracowników Policji na kwestie poszanowania godności oraz maksymalizowanie empatycznych postaw w stosunku do wszystkich osób. Są one realizowane przez wszystkie jednostki i komórki organizacyjne Policji, zgodnie z ich właściwością merytoryczną oraz przede wszystkim przez wspomnianych wcześniej pełnomocników i zespoły ds. ochrony praw człowieka, którzy współpracują z instytucjami państwowymi i pozarządowymi oraz organizacjami międzynarodowymi w zakresie realizowanych działań.

Odnosząc się do zwiększenia odpowiedzialności karnej dla policjantów informuję, że w ustawie – *Kodeks karny* mają zastosowanie w takich przypadkach m.in. przepisy art. 246 k.k. oraz art. 247 k.k., gdzie karalność czynu popełnionego przez funkcjonariusza publicznego (również policjanta) lub osoby działającej na jego polecenie jest znacznie wyższa niż w przypadku, gdy sprawca nie spełnia tych warunków, co ma miejsce w art. 245 k.k. Element surowości kary powinien przede wszystkim odstraszać sprawcę od popełnienia przestępstwa, ale mieć również funkcję represyjną i kształtować świadomość prawną społeczeństwa, co zostało określone w art. 53 § 1 i 2 k.k., a także w celach postępowania karnego, które wyznacza art. 2 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. Problem stopnia surowości kary w sytuacji, w której przewidziana sankcja dla funkcjonariusza publicznego jest wyższa, powoduje wątpliwości co do celowości działania polegającego na dodatkowym zwiększaniu wymiaru zagrożenia karą. Niezależnie od poniesionej odpowiedzialności karnej, funkcjonariusze Policji za popełnienie czynu stanowiącego naruszenie zasad dyscypliny służbowej lub nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej, zgodnie z ustawą o *Policji*, ponoszą konsekwencje natury służbowej (odpowiedzialność dyscyplinarna, administracyjna i kadrowa).

Policjantów obowiązują szczególnie rygorystyczne wymagania w zakresie przestrzegania prawa i zasad etycznych. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o *Policji*, Policja jest umundurowaną i uzbrojoną formacją służącą społeczeństwu i przeznaczoną do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz do utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Do podstawowych zadań tej formacji, w myśl art. 1 ust. 2 ww. ustawy, należy między innymi ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, a ponadto wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców. Realizacja tak ważnych zadań wymaga, aby funkcjonariuszami Policji były osoby o odpowiednich kwalifikacjach merytorycznych oraz posiadające niezbędną zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach mundurowych. Służbę w Policji mogą przy tym pełnić wyłącznie obywatele polscy o nieposzlakowanej opinii

(art. 25 ust. 1 ustawy *o Policji*). Jakikolwiek wątpliwości co do posiadania takiego przymiotu dyskwalifikują funkcjonariusza jako osobę zdolną do prawidłowego wykonywania obowiązków służbowych. Każdy, kto decyduje się na dobrowolne podjęcie służby w Policji musi zdawać sobie z tego sprawę. Składa bowiem ślubowanie stanowiące zobowiązanie m.in. do godnego zachowania w służbie i poza nią oraz należytej dbałości o dobro formacji, do której przystępuje.

Z poważaniem
MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
z up. Jarosław Zieliński
Sekretarz Stanu

Otrzymuje: Biuro Prezesa Rady Ministrów w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.